

[Elgaard.]

Brobygningsarbejder, man nu har virkeliggjort, skulde være nogen Hindring for at naa et Resultat vedrørende denne Brobygning til 1½ Mill. Kr. i en Egn, hvor en meget talrig Befolkning er stærkt interesseret i denne Opgaves Løsning. Det kan derfor ikke undre nogen af dette høje Tings ærede Medlemmer, at jeg foretrækker, at man, fremfor at koste Penge paa Undersøgelser i Store Bælt, søger at faa dette Bospørgsmaal løst først.

Under den forløbne Del af Finanslovedebatten er det jo kommet klart og tydeligt frem baade fra Regeringen og fra Regeringspartierne, at man er i det store og hele tilfreds med den Situation, det danske Samfund befinder sig i, og med den Maade, hvorpaa Regering og Lovgivningsmagt har løst Opgaverne. Jeg begriber ikke denne Tilfredshed, og jeg skal prøve at motivere hvorfor. Jeg synes, at gennem de sidste 6—7 Aars sammenhængende Krise i det danske Samfund har Stillingen udviklet sig saaledes, at kun for den danske Industri som Helhed har det været en gylden Tid, medens alle andre Omraader af det danske Samfund i større eller mindre Grad har lidt økonomisk derunder.

At det for Industriens Vedkommende er saaledes, som jeg har sagt, kan man aflæse paa Aktieudbytte, paa Henlæggelserne og paa Aktiekurserne, men vender vi os saa til andre Omraader af vort Samfund og tager f. Eks. den danske Handelsstand, saa er Stillingen i Virkeligheden den, især for den Del af den danske Handelsstand, der har Tilknnytning til den Befolkning, der bor i Landdistrikterne, at den har lidt store Tab i disse Aar. Det samme maa man fastslaa for Haandværkets Vedkommende. Det er jo en uomstødelig Kendsgerning, at naar Landbrugserhvervet i betydelig Grad mangler Indtægter, saa vil de andre Erhverv, der som Handel og Haandværk økonomisk er nøje knyttet til vort Hovederhverv, ogsaa mærke Vanskelighederne, og det er sket i høj Grad.

Om Engroshandelen vil jeg sige, at naar Statsmagten gennem Valutacentral og ved Fastsættelse af Varekvantum har grebet saa afgørende ind i Handelens Forhold, som den har, saa har det uden Tvivl for Engroshandelen i adskillige Tilfælde betydte, at det gunstige Varekøb paa det Tidspunkt, da det var rigtigt at foretage Forretningen, ikke er sket. Og for Arbejdernes Vedkommende — det samme kan i øvrigt siges vedrørende vore Tjenestemænds og Embedsmænds og Funktionærers Til-

værelse — har det da ikke været saaledes, at for de Arbejdere, der har Beskæftigelse, sammen med Embedsmænd, Tjenestemænd og Funktionærer har Udviklingen været saaledes, at man i dette Øjeblik trods nogen Lønforbedring for disse Parter kan fastslaa, at inden for disse Arter af danske Hjem er den Lønforbedring, der er kommet paa et eller andet senere Tidspunkt, for længst udlignet og mere til af den Fristigning — ja, jeg kan godt sige Dyrtid —, som paa en Række Omraader er kommet ind over det danske Samfund? Og de Arbejdere, der paa det nuværende Tidspunkt er uden Beskæftigelse — har været det maaske baade i Maaneder og Aar —, ser heller ikke i de Udtalelser, Regeringens Medlemmer har fremsat, nogen Udvej til, at deres Tilværelses ulykkelige Situation foreløbig kan ændres. Saaledes er nøgternt tegnet det økonomiske, erhvervsmæssige og beskæftigelsesmæssige Billede, som det danske Samfund i Dag udviser. At dette skulde være af en saadan Beskaffenhed, at man fra Regeringsbænkene kan udtale sig med særlig Tilfredshed derom, begriber jeg ikke.

Jeg ønsker dernæst at gøre et Par Bemærkninger, baade til den højtærede Statsminister og, men ikke mindst, til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hartvig Frisch) angaaende Landbrugserhvervet. I Anledning af de fremsatte Udtalelser vil jeg sige, at ingen andre Befolkningsklasser har bragt Ofre paa Landbrugets Alter. Det er lige modsat. Landbruget har i disse Aar givet flere Gange mere, end det har modtaget gennem de saakaldte Støtteforanstaltninger. Maa jeg blot minde om, at Landbrugets Levering af Levnedsmidler til hele den øvrige Befolkning, gennem praktisk talt alle Kriseaarene og Aarene forud for disse, til billige Priser, har sparet meget, meget store Millionbeløb for Landets øvrige Befolkning. Men der er jo ogsaa andet, der gør sig gældende ved Bedømmelsen af, hvordan de forskellige Erhverv og Dele af vort Samfund har været engageret gennem disse Aar. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at den bidske Ironi, som han fandt det betimeligt at anvende ved Omtalen af Landboforeningernes Møde i Aarhus, var ilde anbragt. Jeg tror, det vilde være nyttigt ogsaa for de følgende Tidens Forhandling Partierne imellem, om man fra alle Sider — altsaa ogsaa fra den ærede Ordførers — behandlede dette Erhverv ligesom alle de øvrige Erhverv, naar man omtaler dem. Jeg kan nemlig ikke give det ærede Medlem Ret i, at nogle Maaneders gunstig Prisudvikling for vor Landbrugs-